

Under den efterfølgende udvalgsbehandling indhentes oplysninger fra en række kommuner bl. a. om de 10 største udbetalinger af hjælp i henhold til § 281 i regnskabsåret 1953—54, og det anføres i betænkningen, at der er forefaldet udbetalinger, hvis berettigelse forekommer udvalget tvivlsom.

Vedrørende spørgsmålet om ydelse af hjælp til afbetaling på møbler afgav socialministeren en udførlig redegørelse til udvalget, og han tiltrådte iøvrigt følgende af udvalget drøftede retningslinier, der er optrykt i betænkningen:

- „1) Der må i ganske særlige tilfælde være mulighed for at imødekomme anmodninger om hjælp til erhvervelse af lejlighed.
- 2) Der må gives de sociale udvalg adgang til *undtagelsesvis* og *under bestemte forudsætninger* at yde en vis hjælp til fortsættelse af afbetalingskontrakter vedrørende indbo.
- 3) Hustruer med små børn bør stilles frit med hensyn til, om de vil tage arbejde, eller om de foretrækker at blive hjemme for at passe deres børn.
- 4) De sociale udvalg kan i særlige tilfælde yde hjælp, når hustruen tager ophold hos forældre, svigerforældre eller andre slægtninge.
- 5) Mathelever, som ikke tidligere har aftjent deres værnepligt, bør stilles som unge, der indkaldes til sædvanlig aftjening af værnepligten, og bør derfor anses for omfattet af § 281, så længe de betragtes som aftjenende værnepligt. Med hensyn til mathelever, der allerede har aftjent deres værnepligt, bør der træffes aftale mellem forsvarsministeriet og socialministeriet om, hvorvidt de bør henføres under § 281.“

Der var i folketingsudvalget enighed om at gennemføre den foreslåede nye affattelse af § 281 uforandret. *Venstres* medlemmer af udvalget fremhæver i betænkningen, at de af udvalget foretagne stikprøver synes at afsløre, at loven administreres meget uensartet, og at hjælpen i flere tilfælde er ydet i et sådant omfang, at det virker anstødeligt. Dette mindretal stillede under henvisning hertil selvstændige ændringsforslag om ændrede refusionsregler, da mindretallet mente, at man herigennem kunne skabe en mere ensartet administration.

Ved lovforslagets 2. behandling forkastedes mindretallets ændringsforslag, mens et par af socialministeren stillede ændringsforslag, der ikke angik hovedbestemmelsen, vedtoges uden ændring.

Efter fornyet udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling vedtoges lovforslaget med 101 stemmer mod 5 (DR), idet 33 medlemmer (V) undlod at stemme.